SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni", Vodnikove ulice št. 2.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 88. V Ljubljani, v četrtek 18. aprila 1895. **Letnik XXIII.**

Nemški Štajerci pri Bismarcku.

Velikonočni ponedeljek je bil oni srečni dan, ko so neodrešeni štajerski Nemci gledali svojemu „izvoljencu in slavljencu" iz obličja v obličje ter hitro požirali lekcijo, ko jih je pruski Bismarck učil avstrijskega patrijotizma in jim na srce pokladal v prihodnje večjo udanost do vladarske rodovine, kakor so jo včasih v preteklosti pokazali.

Tacega nauka niso hoteli doma sprejeti od svojih slovenskih rojakov, zato so šli ponj k Bismarcku, kjer so torej prav po zasluženju dobili — dolg nos!

Obširno je v nagovoru do nemških Štajercev Bismarck govoril o trozvezi ter vzlasti zvezo Nemčije z Avstrijo proslavljal kot veliko zmago nemštva in kot zagotovilo njega lepe prihodnjosti. Zato je priporočal, naj Nemci v Avstriji skrbé, da bodo imeli odločilen vpliv doma, ker kolikor bodo vplivnejši Nemci v Avstriji, toliko tesneja bo zveza mej Nemčijo in Avstrijo. To pa se lahko tem vspešneje vrši, ker ima Avstrija nemško dinastijo. Potem je nadaljeval: „Vi svoje prijaznosti za svoje rodne brate v Nemčiji ne morete vspešneje gojiti, kakor da svoje razmere do dinastije gojite bolj s čutom, nego z razumom in z juističnimi dokazi. Jaz sem namreč pri Velečanstvu Vašem cesarju, s katerim sem bil od leta 1852 v direktni službeni dotiki, našel vedno nemško srce in znamenja nemškega rodu."

Vsakdo vidi iz teh besed, kako netaktno je vpletal v svoj govor Bismarck osebo našega cesarja.

Tudi gledé narodnega boja je Bismarck štajerskim Nemcem bral levite, rekoč: „Treba se sicer mej seboj bojevati, toda ako več narodnostij živi pod istim vladarjem, borijo naj se za svoje pravice blagovoljno in stvarno in naj v narodni borbi ne kažejo oblike, ki nima druzega namena in druzega vspeha, kakor nasprotnike žaliti, dražiti, izzivati. Z nasprotnikom se spraviti ne bo vselej mogoče, toda po mojem mnenju je nam v Nemčiji in Avstriji mogoče, te vrste borbe vršiti bolj z osebno, hočem reči krščansko blagovoljnostjo. Toda poleg krščanstva obstoji pa tudi še vez skupnosti v isti državi, kar naj nas tudi nagiblje, da smo v sodbi, in sicer tudi v sodbi gledé nasprotujočega postepanja našega drugonarodnega sodržavljana prizanesljivi. S tem Vam hočem — ne vem ali s primernimi besedami ali ne — za Vaše nenemške sosede priporočiti neko spravljivost in prizanesljivost. Kot Nemec sicer ne trdim, da je ta prizanesljivost v tej konstelaciji znamenje premoči, vendar bi rad, da bi Vas naudajalo čutilo, da Vi kot zgodovinsko veljavnejši narod tudi svojega manj veljavnega tekmeca presojate nekako s prizanesljivostjo višje samozavesti."

Potem je Bismarck opisaval nemški rod kot moški, ki naj svojo moč le milo rabi nasproti slovanskemu rodu, ki je bolj ženske, nežne nravi, to tembolj, ker je nemški rod lahko prepričan, da mu je po njegovi naravi in po zunanjih razmerah zagotovljena nadvlada vzlasti v Avstriji. — Ob sklepu svojega govora je Bismarck napil avstrijskemu cesarju.

Tega govora štajerski neodrešeni Nemci ne bodo z lepa mogli pozabiti. Dve poglavitni hibi so namreč kazali ves čas pri Bismarckovih demonstracijah vzlasti štajerski nemški nacijonalci, namreč nelojalnost in sovraštvo do svojih slovanskih sosedov. In na oboje jih je opozoril Bismarck ter jim prav na debelo, kakor je sploh Bismarcku v navadi, povedal, da naj bodo bolj zvesto-udani svojemu vladarju in manj sovražni nasproti svojim slovanskim sodeželanom.

Nimamo sicer mnogo upanja, da bi ta Bismarckov hladni curek kaj pomiril razburjene živce nemških nacijonalcev, vendar dobro je, da je to znano, ker pri marsikateri priliki bomo vzlasti Slovenci te besede Bismarckove Nemcem klicali v spomin.

Šibe potresa reši nas Gospod!

(Dalje).

Presvetlega cesarja dobrotljivost.

Gospod deželni predsednik je iz kabinetne pisarne Nj. Veličanstva dobil brzojavno poročilo, da so presvetli cesar z obžalovanjem in velikim sočutjem vzeli na znanje vest o velikih poškodbah, katere je potres provzročil v Ljubljani. Ob jednem so naročili gosp. deželnemu predsedniku, da natančno poroča o nesreči. G. deželni predsednik pa je že v torek zvečer odposlal obširno poročilo na najvišje mesto.

Sinoči je došlo v tej nesreči veselo poročilo, da so presvetli cesar darovali za Ljubljano 10.000 gld.

V teh dnevih splošne žalosti bo gotovo zelo potolažila potrta srca ta vest. Prvi se ponesrečencev spominja naš vladar in prvi dar nam naklanja njegova očetovska roka. Obnavljajoč čutila vdanosti in zvestobe do presv. cesarja, ga zahvaljujo vsi prizadeti in cela dežela iz dna srca.

Nocojšnja noč je bila precej mirna. Čutilo se je sicer še več zibanj, vendar le rahlih, ki niso napravili nobene škode, pa tudi ne provzročili nobenega strahu. Prebivalci ljubljanski so večinoma tudi to noč prebili zunaj svojih stanovanj na prostem pod šotori, v železniških vozovih itd. Ponoči so prišli pijonirji iz Ptuja, da bodo priredili šotorov, kakor pravijo za deset tisoč ljudij. Kaže se namreč po komisijskih preiskavah, da je škoda pri posameznih hišah veliko večja, kakor se kaže na zunaj na zgradbah. Mnogo hiš bo treba podreti, veliko temeljito popraviti, kar bo potrebovalo mnogo časa in ljudje bodo morali mej tem potikati se po zasilnih stanovanjih.

Mej prvimi, ki so se z darovi oglasili v pomoč po potresu poškodovanim v Ljubljani je mestni svet praški, ki je daroval v ta namen lepo svoto 1000 gld.

Vzroka potresu nobeden ne ve. Geologija more k večjemu domnevati, a gotovosti nima nobene. Nekateri sodijo, da je potresu iskati vzroka v zadnjih povodnjih, drugi (prof. Suess) pravijo, da stoji Ljubljana na pogreznenih tleh, katere deloma pokriva ljubljansko močvirje. V južnih Alpah je bilo že mnogo potresov, ki so se vsi gibali od severozahoda do jugozahoda v takozvanem dinaričnem gorovju Tako n. pr. sta bila dva taka velika potresa: v Beljaku 1384. in v Zagrebu l. 1880. Suess pa sam pravi, da se ne more nič vedeti, ali in kako se bo potres ponavljal, a to pa zatrjuje, da s kraškimi kotlinami ni v prav nobeni zvezi.

Časniki n. pr. „Reichspost", „Obzor" itd. priporočajo po potresu poškodovane Ljubljančane usmiljenim srcem v podporo. — Nam seveda ni potreba še posebej povdarjati, da je naša dolžnost storiti v tem oziru vse, da se kar moč veliko darov nabere za ponesrečence v Ljubljani in zunaj Ljubljane po deželi. Prosimo torej tudi v ta namen milih darov, katere bomo skazovali v „Slovencu" ter jih izročali posamnim župnijskim uradom.

Danes zjutraj je prišla na Dobravo procesija Trnovske župnije, na čelu s svojima dušnima pastirjema. Ob osmih so prišli gojenci iz Marijanišča s preč. g. prof. Janežič-em. Dobrovska romarska cerkev je bila prenapolnjena kljub slabemu vremenu.

Državno geologično društvo je odposlalo v Ljubljano prof. Ed. Suessa, naj preiskuje zadnji potres.

Deželni muzej je veliko trpel. Stropi se bodo morali skoraj vsi popolnoma prenoviti. Po sobanah je vse narobe; zbirke so zelo poškodovane; mnogo stvarij ne bo več za rabo. Zanimivo je, da se je za muzej napreje zanimal starinoslovec knez Hugo Windischgraetz. — Nova pehotna vojašnica ima drugo nadstropje tako poškodovano, da so je morali izprazniti in vojake nastaniti v spodnjem delu poslopja. — Bolnišnica je izpraznjena. Bolnike so prenesli na vrt v 14 velikih vojaških šotorov; mnogo so jih izpustili domov. — Za ljudi brez strehe se je napravilo na raznih krajih in trgih več šotorov; civilna jezdarnica je prepuščena ljudem; tudi nepoškodovani šolski prostori se bodo priredili za stanovanja.

Potres je v Ljubljani naredil toliko škode, da je sedaj še ni mogoče preceniti. Komisije hodijo po hišah, da pregledujejo zidovje in določajo, kje je sploh še mogoče varno bivati. Mnogokje so take razpokline in poškodbe, da bodo morali ali hiše popolnem podreti ali pa prezidati. Z ozirom na poročilo v tržaški „Edinosti" omenimo, da ljubljanski Grad ni tako nevarno poškodovan, da bi ga morali porušiti. Počil je obok v cerkvi in precejšnje razpokline so na severovzhodnem vogalu, koder sta bolnica in šola. Največ škode je na strehah kaznilnice, ker se je zvrnilo mnogo dimnikov, ki so potrli mnogo opeke. Najbolj je poškodovana pri kaznilnici vojaška stražnica, ki stoji na nanešeni zemlji; ta se je udala in vsled tega je počez nastala velika razpoka, da bodo morali stražnico podreti. Za vojake so naredili leseno kolibo. Zaprti kaznjenci, katerih je okoli 270, so pač v prvem trenotku preplašeni prosili, da jih izpusté na dvorišče, kjer so prenočili dve noči; a včeraj so mirno opravljali navadne svoje posle. Nereda ni bilo niti najmanjšega, stražo so samo prvo noč pomnožili za nekaj mož, toda opraviti niso imeli ničesa.

6 h M. M.

Dobrova, 16. aprila. (Potres, procesija Ljubljančanov Na Veliko noč — 14. t. m. — ponoči ob 11 uri 17 minut bil je tukaj strašanski potres. Napovednik mu je bilo grozovito bobnenje. Prvi in med vsemi najhujši sunek bil mu je naravnost od spodaj navzgor, nato se je zemlja hudo tresla, kot bi se rešetala. Vsa ta sila trajala je dobro minuto; bobnenje še ni prenehalo, na kar sledé v presledkih po 3 in 5 minut sporedoma zopet trije prav močni valoviti sunki; prvi bil je od večero-juga sem proti severo-vzhodu umerjen; drugi trije prihajali so pa sporedno v ravno nasprotnej črti. Potresi ponavljali so se potem v daljših in krajših presledkih do $^3/_4$7. ure zjutraj včerajšnjega dne kaj pogosto. Naštelo se jih je do tega časa tukaj 32. Mej temi bilo je 9 prav močnih valovitih sunkov le-sem od izhodno-severne strani. A ni še konca zemeljskej revoluciji; do danes, ko to pišem, to je včeraj skozi celi dan in celo noč ter danes po dnevi večkrat zabobni pod zemljo, katerej površje se več ali manj zgane; takih malih sunkov bilo je gotovo več nego 40. Škode napravil je tukaj potres prav veliko; nobeden zid ni ostal popolno brez vsakega sledu. Kar našo faro zadeva, bil je skoraj najbujši v Stranski vasi in v Kozarjah. Nekaj večjih in več manjših obokov je razsul. V Stranski vasi pri Močniku udrl se je obok v hlevu ter podsul živino, dečka pastirja in še dva druga mladeniča. Jednemu zdrobil je kost desne noge gori od kolena po vsem stegnu, drugemu je spahnil roko, a pastirja, od katerega se je mislilo, da je mrtev, pa le na glavi neznatno ranil. Tudi živini se ni nič žalega prigodilo, dasiravno je bila v opeki pokopana. Podrl je po vsakej vasi fare tudi po več dimnikov. Poškodovana je tudi farna cerkev, katera je dobila nad okni na koru dve novi razpoki, ki pa sedaj še niste nevarni; zvonik je popolnoma nepoškodovan ostal, le križ vrhu njega je na polovico snelo, da tako na stran visi. Župnišče je tudi precej zrahljano, osobito v drugem nadstropju. Ob vseh večjih sunkih je živina po hlevih presunljivo tulila, a psi in mačke pa tužno cvilili ter se tiščali k ljudem. — Bog je govoril v kratkih a krepkih besedah, ki so presunile tudi najtrdosrčnejšega trdovratneža, da ga spozná; pokazal je svojo moč, da je še vedno stari in mogočni Bog, čeravno bi ga gotovi ljudje radi za vselej imeli izbrisanega, a se ne dá in se dal ne bode, ostane večno. — Danes bila je prišla procesija pobožnega ljudstva iz Ljubljane na Dobrovo prosit Boga in Mater Božjo za odvrnitev te strašne sile. V srce je moral giniti ta velikansk sprevod človeka, ki se je ž njim srečaval. Molitev sv. rožnega venca, Litanije vseh svetnikov, Lavretanske litanije in druge pobožne molitve molile in popevale so se na glas. Vsega pobožnega ljudstva bilo je v tem sprevodu gotovo do 5000 oseb. Zdihovanje in srčno pobožne molitve bode pa dobri Bog tudi gotovo uslišal.

Iz Doba. Strašno noč smo imeli tudi v Dobu Veliko nedeljo. Ob 11$^1/_4$ uri se je kakih 7 sekund grozovito treslo. Potem je sledilo do jutra kakih 20 sunkov. Cerkev je zelo poškodovana; največ pa je trpela kapelanija in župnišče. Zelo poškodovani sta tudi podružnici na Krtini in Škocjanu.

Iz Škofjeloke. Na Velikonočno nedeljo ob 11. uri ponoči bilo je kaj mirno-veselo. Ob 11. uri 17 m. pa nastane strašno bobnenje, kakor bi imel vlak priti; od juga proti severu videlo se je višnjevo bliskanje, dasi je bilo jasno. Precej potem bil je močan potres, katerega v Loki ni bilo že čez 200 let. Prebivalci so prestrašeni skočili po koncu ter na pol oblečeni leteli iz stanovanj na javne prostore. Precej po prvem bili so še trije mali sunki. Kmalu potem bil je zopet zelo močan, vendar pa ne tako dolgotrajen kakor prvi. Kar je vstalo prestrašenega ljudstva v stanovanju, šli so sedaj venkaj. Naš čast. gosp. župnik šel je nemirno z Najsvetejšim po glavnem trgu ter dal sv. blagoslov; vsakteri je rad kolena pripognil ter iz srca prosil Stvarnika za milost. Opeke s streh in podiranje dimnikov oviralo je ljudstvo, da niso upali precej iz hiš. Kmalu so bili ognji na večih krajih zunaj mesta, da se je ljudstvo grelo ter je na glas molilo. Prepadeni smo eden druzega vpraševali, kaj bo? Ženske in otroci so jokali, zvonovi so se sami oglasili, elektrika je ugasnila, potresi so se ponavljali — bilo je res strašno. Zjutraj ob $^1/_2$6. uri bila je navadna sv. maša, pri kateri je gospod župnik oznanil, da bo popoldne ob 1 uri procesija na Hribec, da bi vsemogočni Bog obvaroval šibe potresa, oziroma da je nas obvaroval hujše nesreče. Ob 1 uri popoldne bila je procesija, katere Loka še ni videla. Kateremu je znano, kje je Hribec, lahko vé, da je bilo obilno občinstva, ker prvi bili so že na hribcu pri cerkvi, ko so bili zadnji še na glavnem trgu. Razume se samo ob sebi, da toliko ljudstva ni moglo iti vse v cerkev, ker je bilo ljudstva okoli 3000. Vsled tega je imel g. župnik litanije v cerkvi in gosp. kapelan pri 11. postaji. Obljubili smo, da bomo skozi 3 leta vsakteri Velikonočni pondeljek imeli procesijo na Hribec, da bi nas Bog obvaroval potresa. Po litanijah šli smo zopet s procesijo nazaj v farno cerkev, kjer so bile litanije z blagoslovom. Bile so razne govorice, da bo to noč še huje, zato je vse bežalo iz mesta. Veliko hiš je bilo do čistega izpraznjenih, da ni bilo nobenega človeka notri, gostilne bile so ob 7. zvečer že večidel vse zaprte. Žendarmerija in dva oddelka prost. požarne brambe patrolirali so po mestu. Noč je bila precej mirna, bilo je tudi nekaj malih sunkov, vendar je pa ljudstvo vse preplašeno. Tudi še nocoj 16. aprila ponoči je ljudstvo večinoma bilo od zunaj; zadnji sunk je bil danes zjutraj (sreda) ob $^1/_2$5. uri. Poškodovanih je več hiš, da je nevarno v njih stanovati; dimnikov se je podrlo okoli 20. Umrlo je že troje otrok, ker so se tako prestrašili.

Iz Rudnika. Dne 14. t. m. okrog 11$^1/_4$ ure je bil tukaj močan potres; prvi sunljej je bil najmočnejši. Med močnim bučanjem, katero se je slišalo zdaj od ene zdaj od druge strani, je sledilo do jutra več drugih, med tem 4—5 zelo močnih, vendar ne tako kakor prvi. Cerkev ima mnogo razpok, izmed katerih bodo najbrže nekatere za stavbo nevarne. Tudi solidno zidani farovž in šola sta zelo poškodovana. Pri več hišah so se podrli dimniki, tudi par obokov. Sploh so bolj trdno narejene stavbe največ trpele. Ni skoraj hiše v fari, da bi ne imela znamenja te strašne šibe potresa. Tudi eno žrtev je zahtevala. V Srednjivasi št. 1 se je porušila ena stena in vsled tega je padel strop na na klopi ležečega 9 mesecev starega otroka.

Iz Ježice. Tukaj je bilo silno hudo. Cerkev je razpokana, župnišče vse razrito, po fari se je mnogo obokov po hišah in hlevih podrlo; jeden mož je nevarno ranjen, jeden mož je bil toliko pobit, da je umrl, jedno žensko je vsled strahu mrtvoud zadel, manjših poškodovanj pri ljudeh je mnogo. Večinoma so ljudje čez noč po šupah in na prostem. Še hujše so prizadeti sosedni Černučanje.

Iz St. Vida nad Ljubljano. Veliko nedeljo ob 11$^1/_4$ ure nas je prestrašil grozen potres, tako da so se dimniki podirali in zidovje pokalo. Hiteli smo ven rešiti si življenje. V manjih in večjih sunkih še sedaj popoludne ob 2. uri bobni in suje. Nekaj hiš je zelo poškodovanih. Cerkev je toliko razpokana, da smo imeli 2 sv. maše zunaj na travniku. Poznanega gostilničarja „slepi Janez“ je obok z ženo in otrokom vred zasul, oče in mati bila sta takoj mrtva, otroka so še živega rešili. Lovrenčeva gostilna se je toliko poškodovala, da jo le močno podprto lesovje po konci drži, seveda bo treba stene iz tal na novo zidati, v hlevu je pa obok konju in 1 govedi noge polomil. Ponesrečena vdova je vredna blagega usmiljenja, tako tudi več druzih hiš je toliko orušenih, da se bojijo ljudje v hiše. Za prenočišče si pripravljamo po vrtih in travnikih, kakor si kedo more.

Iz Komênde, 16. aprila. To je bilo strašno, take noči, kakor je bila ona med nedeljo in ponedeljkom, še nismo doživeli. Prvi hudi sunek nekako o poli polnoči prebudil nas je iz spanja. Vsakdo je ugrabil najpotrebnejši obleko in bežal na prosto. Kak strah, kak trepet zunaj hiš med zbeganim ljudstvom. Tu plakajoči otroci, tam zdihujoča mati, tu mladeneč, tu mož, vsakdo poln tuge in strahu. Votlo bobnenje se je ponavljalo vsaki hip, pa tudi sunki in stresi so sledili jeden drugemu, sedaj jačji, sedaj manjši. Nad 30 takih stresov in sunkov smo našteli do jutra. Najhujši bil je prvi; nekoliko kraji oni okrog 2. ure, dosti hud tudi oni, ko je minola 4. ura v jutro. V ponedeljek bilo jih je čutiti kakih pet. V noči med ponedeljkom in torkom zopet kakih pet. V torek do 6. ure zvečer, ko to pišem, pa kake tri ali štiri. Mnogo škode in zla učinili so ti potresi med nami. V občini Mlaka podrlo se je kakih sedmero stanovališč, in to zgolj ubožnim ljudem. S čim bodo revži gradili nova poslopja, ko nimajo niti lesa, niti zemljišč, na koja bi vsaj nekoliko dobili na posodo? — Po pravici trdim, da je huje za-nje, nego bi jim bila poslopja pogorela, ker v tem slučaju dobili bi vsaj zavarovalnino, sedaj pa tudi te ne bode. Na Klancu podrl se je Gmajnarjev mlin, mož je ob poslopje in orodje. Odrasla hči pa je močno poškodovana. V vasi Žeje je mnogo razdejanih poslopij, ki niso več za rabo. Podružnica v Suhadoljah je močno razdejana. Lepa farna cerkev sv. Petra v Komêndi je stresena na vse strani. Odpadlo je iz oboka mnogo ometa. Krasni lestenec je poškodovan. Presbiterski svod, krasno oslikan 1885. leta po g. Koželju iz Kamnika, je okruščen, lepe fresco-slike do polovice in še več odpadle. Obe zakristiji ste močno razkopani, istotako župnišče in kaplanija. Dosti bolji ni šolsko poslopje. Grad pa skoraj ni več za prebivanje. V vaseh na okrog so poslopja več ali manj razdejana. Osobito oboki so mnogo trpeli. Smelo trdimo, da ni v fari zidane stavbe, ki bi ne kazala sledu strašnega potresa. Sploh je ta potres delal močne razlike. V Kamniku so poslopja manj pokončana, nego v Komendi, v Mengšu pa bolj, nego tu. Včeraj, velikonočni ponedeljek, imel bi biti tu običajni cerkveni shod, toda ker nas je obiskala tolika nadloga, ni se mogla sveta maša vršiti v cerkvi, služila se je tedaj na prostem v znamenju pred cerkvijo. Pomenljivo bilo je videti zbrano množico, ki je res s pravim duhom pobožnosti sledila mašniku. Pod lipami kraj šolskega poslopja klečali so mladeniči — oni mladeniči, ki so preje navadno velikonočni ponedeljek o shodu med službo božjo na onem mestu za denar igrali in uganjali svoje neumnosti. Res, sila uči moliti! Ljudstvo je zbegano in išče v molitvi od vsegamogočnega Boga pomoči. Vse se trese, vse zdihuje, kaj bode, ako se bodo potresi ponavljali? — Prenočujemo navadno zunaj poslopij, oziroma v lesenih hišah. Marsikdo spoznal je še le sedaj prednost borne kmetiške bajte od lepo zidane gosposke hiše, ni čuda tedaj, da je vseh pet lesenih hiš v naši vasi vsaki večer prenapolnjenih, dočim stojé zidane hiše prazne.

Iz Kamnika. Vse hiše deloma poškodovane, vendar ni nevarnosti, da bi se katera podrla. Farna cerkev zaprta, vendar brez posebne nevarnosti, zvonik dobil dve tanki razpoki. Ljudje prenočujejo zunaj, zlasti v železničnih vozovih. Dva človeka telesno poškodovana.

Iz Novega mesta. V noči od nedelje do ponedeljka, 14—15. aprila, bil je pri nas zopet potres. Prvič se je streslo ob 11$^1/_4$; treslo se je skoro celo minuto brez prestanka in sicer tako silno, da se je vse zibalo. Vendar podzemeljsko bobnenje ni bilo tako veliko kakor pred šestimi dnevi. Do $^1/_2$12. ure se je potres ponovil še petkrat, a ne tako silno. Močnejši je bil zopet ob 11$^3/_4$. Potem se je treslo več ali manj skoro vsako uro do jutra. Precej hudo se je ponovil zopet ob 4$^1/_4$ zjutraj. Streslo se je še ob 5$^3/_4$ in nekoliko pred 7. uro. Ljudje so takoj ob prvem sunku vsi preplašeni vstajali, nekateri bežali na ulice. Vendar se posebna nesreča, hvala Bogu, ni pripetila; le nekaj opeke je popadalo s streh. V ponedeljek popoludan so se molile v cerkvi že javne molitve zoper šibo potresa, katere nas mili Bog obvaruj!

Iz Trebnjega. Prvi hudi sunljej je bil ob 11. uri 17 minut. Strahu dosti, škode veliko manj. Nekaj starih razpoklin pri cerkvi in nekaterih hišah se je pokazalo izza beleža. Ure na vzhodnih in zahodnih stenah so obstale. Vsega vkup smo čutili okoli dvajset sunkov. Po višje ležečih vaseh pa je več škode.

Iz Kranja, 17. aprila. Zadnji potres se je tukaj močno čutil; vendar posebne nesreče ni bilo niti v cerkvi, niti v hišah. Večja škoda je v Šenčurju, kjer ima farna cerkev velike razpoke, tako, da bo treba menda novega oboka. Še hujše je prizadeta cerkev v Voglah.

Iz Naklega. Tudi v Naklem je bil strašen potres. Škode ni znatne, strah pa velikansk. Še celó prepogumni ponočnjaki so se trepetaje izmuzali iz krčem na prosto ter ondi sredi ceste klečé molili rožni venec in obujali britko kesanje v sebi. Nekaterim se dozdeva, da se je ta večer Križka gora sredi svojega grebena precej pogreznila (?).

Iz Adlešič, 15. aprila. Na veliko nedeljo 14. t. m. čutili smo po noči okoli tri četrt na 12 tu prav močan valovit potres, ki je trajal več sekund. Prišel je od juga in ga je spremljalo hudo bobnenje. Temu sta sledila še dva manja potresa, in sicer ob pol 1 in ob tri četrt na 5 zjutraj.

Iz Novakov se nam poroča: Noč po veliki soboti nam je pokvarila slovesno Vstajenje. Sneg je pobelil hrib in dolino 10 cm. na debelem. Noč med praznikoma pa je vse ljudi napolnila s strahom. Ob 11. uri 5 minut je močan potres prebudil vse, kar je spalo; trajal je pol minute; do polnoči je bilo čutiti osem sunkov, do 4. ure zjutraj sem jih naštel

29. Ko to pišem, ob ½7. uri, se zopet močno trese. Iznad stropa je padlo nekaj ometa, v gorenjih kotih sem zapazil razpoke. Upam, da posebne nesreče ni. Prst Božji: „Kdor bere, naj ume!“

Z Janč 15. aprila. Strašna je bila noč od 14.—15. t. m. Ob ¼12 začel se je grozoviti potres, ki je trajal celo noč, do ½6 zjutraj. Med posameznimi presledki, kateri so bili zelo kratki, slišalo se je močno podzemeljsko bobnenje. Najhujše bilo je pa od četrt na 12 do ¾1, ko se je skoraj neprenehoma treslo. Med strašnim ropotom sem se zbudil. Okna so šklefetala, zidni omet padal je raz stropa, in ko prižgem luč, ležalo je vse križem: svečniki, podobe, knjige in druge reči. Poslopje treslo se je tako močno, da se le čudim, da se ni sosedlo vse skupaj. Tako strašne noči še nisem nikdar prečul. Še zdaj, ko to pišem, tresejo se mi roke in noge. Tudi tukajšno ljudstvo je vse preplašeno. V župnišču so stropi in stene vse razpokane, še celo pritlični obokani stropi so počli. Tudi cerkev je zelo poškodovana. Obok med presbiterijem in ladijo je počil in zvonik se je nagnil od cerkvenega zidu toliko, da se lahko vtakne roka v razpoko. Velika nevarnost je toraj, da se še večja nesreča primeri, ako nam Vsegamogočni ne odvrne te šibe. Prosimo toraj pogosto: šibe potresa, reši nas o Gospod!

Polhovi Gradec. To Vam je bila grozna noč. Okoli ½12 preletela je čudna svitloba jasno nočno nebo, začelo se je na to votlo tulenje, kakor bi bilo gromelo pod zemljo . . . Kar pa se začno majati tla pod nami, zidovje poka, omet leti raz stropa. Kot bi trenil bilo je vse po konci, v vsaki hiši bila je luč, ljudje so bežali iz hiš preplašeni in prepadeni. Kmalu na to potrese se zopet, in da bi bili videli, zvonik naše cerkve, majal se je kakor smreka, v katero se upira vihar. Pri vsej nesreči pa moramo vendar hvaliti Boga, da ni bilo hujšega. Res, da so nekatere hiše precej razpokane, zlasti župnijska cerkev in tudi nekatere podružnice, vendar vse to dalo se bode kmalu popraviti in se ne dá primerjati z razdejanjem, o katerem čujemo od drugod. Bog daj, da bi ostalo pri tem!

Iz Idrije 17. aprila. V pondeljek zjutraj (15. t. m.) bil je ob ½8. uri zopet potres! Stresa se zemlja vedno po malem, a silnih sunkov ni več! V pondeljek po noči bilo je zopet pol mesta na ulicah: razneslo se je bilo, da se bode strašni nedeljski potres zopet ponavljal! — A ni bilo nič! V torek zjutraj ob 7., ob 11. dopoldne in 1 uri popoldne lahki sunki. V sredo zjutraj ob 1 uri popolnoči, ob četrt na 5. uro zjutraj, in 10 uri 45 minut dopoldne lahki potresi. Škode se je naredilo mnogo s tem, da so hiše razpokale in bati se je, če bi se močni sunki ponavljali, da se več hiš podere. Cerkev sv. Antona in farna cerkev sv. Barbare razpokane ste zelo na obokih in tudi na zidovjih nad okni. V jami ni bilo nikake škode. Jamski ogenjski čuvaji pravili so, da je bilo grozno slišati potres v jami! Najprvo bil je močan veter, potem bobnenje in šele za tem potresla se je jama! — Mogoče je, da se pri nas zaradi tega niso hiše podirale, ker so imeli potresni plini že nekako pot po zdolbinah rudnika in po razstrelbi v rudniku kolikor toliko že omajenem svetu! Ljudstvo je še vedno vse razburjeno. Stanovanja imajo po noči razsvitljena.

Iz Horjula. Velika sabota je prerokovala slabo vreme Horjulcem. Niso se zmotili. Po noči je snežilo, tako da ni bilo prihodnji dan procesije. Veliko nedeljo se je sicer zboljšalo vreme, a ostala je še silna burja. Nihče ni pričakoval boljših posledic. — Vse je že spalo zvečer, ko je začelo najedenkrat grometi pod zemljo. Nekaj minut po enajsti uri je začelo bobneti pod zemljo od severno-vzhodne strani. Poslopja so se začela tresti in vse je hitelo na prosto. Pol ure kasneje se je ponovil potres, a ni bil tako hud kot prvi. V kratkih prenehljajih se je ponavljal potres. Ljudstvo je hitelo na travnike in je goreče molilo za odvrnitev nadaljnih nesreč. Ob drugi uri po polnoči je prenehal potres. Dve uri so mirno spali horjulski farani. Okolu četrte ure v jutro (15. t. m.) se je začelo zopet vse gibati. Omet je padel od zidanih hiš in vse je hitelo zopet na prosto. Zjutraj med prvo sv. mašo se je ponovil potres in po dnevi še trikrat, hvala Bogu, dokaj neznatno. — Popoludne se je izpostavilo sv. Rešnje Telo jedno uro in ob dveh so molili rožni venec in litanije. Cerkev ni bila dovolj prostorna za navzoče vernike. — Posebnih nesreč ne moremo poročati. Samo jedna deklica je poskočila v Podolnici skozi okno, ker se je podrl po noči obok, in si je pohabila roke. Vse podružnične cerkve so precej razpokane. Jedina farna cerkev je pretrpela vso nezgodo brez najmanjših posledic. V Zaklancu je pometal potres vse svečnike raz altarje, po drugih dveh podružnicah je razpokal strop. Med zidanimi poslopji je pred vsem trpelo župnišče. Večina ometa je odpadlo v župnikovih sobah. Pri drugih hišah je polomil potres dimnike, ali oboke, tako da niso mogli nekateri niti doma kuhati. Največ škode trpita dva posestnika v Zaklancu, katerima je podrl potres hleve. Na Vrzdencu ima najpremožnejši posestnik nad 500 gld. škode in na Samatorici drugi do 300 gld. — Ker se ni nevarno ranil noben človek, smo pred vsem veseli. To veselje se je pokazalo zlasti s tem, da je bila prenapolnjena župna cerkev velikonočni ponedeljek, a — gostilne so bile čisto prazne.

Iz Črnega Vrha nad Idrijo. Strahotna je bila noč mej velikonočno nedeljo in velikonočnim pondeljkom. Na velikonočno nedeljo zvečer 2 minuti čez 11. uro so se potresle hiše, kakor da bi jih kdo vzdignil iz temeljev. V presledkih so sledili sunljeji do polu 8. ure zjutraj. Nekateri so našteli 29 sunljejev. Mej jutranjo službo božjo 16 minut pred 7. uro občutili so 45 sekund trajajoči sunljej. Cerkev se je kar zazibala. Mnogi so prestrašeni bežali iz cerkve. Ker je obok pri cerkvi dobil več razpok, se je druga služba božja vršila v kapeli sv. Križa na pokopališču. Dasiravno se ni nobeno poslopje podrlo, vendar se skoraj pri vsakem vidijo nasledki potresa, posebno pa pri duhovniški hiši. Šibe potresa, reši nas o Gospod!

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. aprila.

Nemški liberalizem v Avstriji. Berolinska „Gegenwart“ je objavila članek o avstrijskih razmerah, v katerem piše o nemškem liberalizmu: Avstrijski liberalizem je vladal skoraj neomejeno v gospodski zbornici, državnem zboru, v večini deželnih zborov in večjih mest. Grof Taaffe je razumel polagoma vničiti nadmoč nemških liberalcev, v državnem zboru je zvaril „železni obroč“ proti nemški levici in tako je deset let vladal z neznatno večino. V teh suhih letih bi se bili nemški liberalci lahko izčistili, ko bi stranka v jedru ne bila gnila. Toda odločno se je ves čas ustavljala Taaffeju; v prvi vrsti je pl. Plener grmel proti vladi ter odločno naglašal nenravnost koalicije v železnem obroču. Navzlic lepim govorom gosp. Plenerja je liberalna stranka zgubljevala zaupanje pri prebivalstvu, ki ni bilo zadovoljno z „omiko in šolo“, temveč je zahtevalo kruha in varstva proti Rotšildu in Reitzesu. V revščini svoji je prebivalstvo na voditelje zvračalo odgovornost za „svobodo sužnosti in izsesavanja.“ Petakarji in mali obrtniki so liberalcem odpovedali svojo služnost ter se začeli organizovati proti tlačiteljem. Kdor še dvomi, da se bliža nov čas z novimi idejami in idejali, tega naj poučé novejši dogodki v Avstriji, v prvi vrsti zadnje občinske volitve na Dunaju. Za politične dijake ne more biti lepši in poučljivejši predmet, kakor mrtvo truplo liberalne stranke v Avstriji.

Na Ogerskem prebivalstvo nezaupno in strahom zré v prihodnjost. Sedanja vlada niti pri svojih pristaših nima pravega zaupanja. Povodnje so naredile mnogo škode, prihodnja žetev bode slaba, državne finance so žalostne — vse to leži kot mora na deželi. V tej zmedi krmari baron Banffy brez cilja, mejtem pa sin revolucijonarja Košuta brez vsake ovire hujska skrajne elemente proti Avstriji. Objavil je velikonočen članek, v katerem trpljenje Zveličarjevo primerja z osodo mažarskega naroda ter prorokuje, da bode Mažarska vstala kot neodvisna država. To je že skrajna predrznost mažarskega pustolovca.

Španija. Včeraj so zopet štiri vojne ladije odplule proti Kubi; več ladij je pripravljenih za slučaj, da jih potrebuje maršal Martinez Campos. Naselbinski minister odpošlje na Kubo jeden milijon pezet v srebru; ostalo potrebščino pošlje v zlatu.

Mir med ***Kitajci*** in ***Japonci*** je podpisan. Gledé denarne odškodnine se poročila ne vjemajo, naglašajo pa, da ni posebno visoka, ker se hočejo Japonci na drug način odškodovati. Kitajci jim odstopijo otok Formozo in polotok Liao-tong ter odpró pet novih pristanišč. Poleg tega dobé Japonci pravico, da na Kitajskem ustanové razno trgovino in industrijo. Japonci se po številu približno merijo z našo državo, za svojo precéj razvito trgovino in industrijo niso imeli dovolj kupca. Po novi pogodbi se jim na Kitajskem odpré ogromno tržišče na škodo Angležem.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. aprila.

(**Presvetli cesar**) je daroval za pogorelce na Toplicah 1000 gld. Da bi pač ta lepi vzgled našega velikodušnega vladarja vzbudil mnogo drugih blagodušnih dobrotnikov.

(**Občni zbor katol. pol. društva za Dolenjsko.**) Dne 17. t. m. se je vršil občni zbor „Katol. političnega društva za Dolenjsko“ v domu rokodelskih pomočnikov v Novem Mestu. Ker je bil predsednik č. g. župnik Babnik vsled požara, ki je zadel Toplice, odsoten, je začel najprej tajnik g. Benkovič poročati o delovanju društva in omenil nazadnje, da društvo se mora vedno držati resolucij prvega slovenskega katoliškega shoda in ne sklepa nobenih kompromisov, in da mora društvo bolj delovati. Potem poroča blagajnik o stanju blagajnice. Na to se voli nov odbor: Predsednik č. g. župnik Fettich-Frankheim iz Št. Jerneja, podpredsednika Rihard Dolenec in župnik Fran Schweiger iz Radovice. Na to so sledili nasvéti. Sklenilo se je, da napravi društvo v majniku dva shoda, jednega v Kostanjevici, druzega v Črnomlju. Potem se je govorilo, naj bodo govori pri shodih krajši in bolj praktični. Delati je treba, zakaj Dolenjska in sosebno Belokranjska potrebuje pouka v verskih, političnih in narodnogospodarskih rečeh. Pomagajmo Dolenjcem do gmotnega blagostanja in potem bo ostal trdno pri katoliško-narodni stranki. Bog živi društvo in njegovo plodonosno delovanje.

(**Poduk na vseh šolskih zavodih v Ljubljani**) se je vsled sklepa deželnega šolskega sveta začasno prenehal. Kedaj da se pouk prične, odvisno je od tega, kako bodo napredovala popravljalna stavbarska dela. Vsled tega provzročene šolske zamude se bodo nadomestile s tem, da se bodo primeroma skrajšale velike počitnice.

(**Prenočišča za silo.**) Vsi tovorni vozovi, katere je priredilo in prepustilo državnega kolodvora predstojništvo s hvalevrednim človekoljubjem nesrečnikom, ki so brez stanovanja vsled potresa, za prenočišča, ne bodo drevi več na kolodvoru v Šiški, nego na kolodvoru dolenjskih železnic, kamor naj gredó drevi tisti ljudje, ki hoté v njih prenočevati. Osobni vozovi ostanejo na kolodvoru v Šiški, in so v prvi vrsti reservirani za tiste, katerim so služili do sedaj za prenočišče; drugi se mogó sprejemati le v toliko, kolikor bode dopuščal prostor.

(**Začasna stanovanja.**) Danes popoludne so pripeljali v Ljubljano še 30 vojaških šotorov, ki se bodo postavili na raznih krajih mesta, dokler se ne zgradijo projektovane barake. Ker pa v sedanjem deževnem vremenu ni moči bivati pod milim nebom, zato se je izpraznilo z dovoljenjem šolskih oblastev nekaj pritličnih prostorov v licejalnem poslopju in v preparandiji. Kdor torej nima zatočišča niti v šotorih, oglasi naj se v imenovanih poslopjih, kjer dobode začasno stanovanje, dokler je kaj prostora. Tudi v ljudskih šolah se bodo še priredila začasna stanovanja v pritličnih prostorih, kakor hitro komisije pregledajo ta poslopja in določijo prostore, katere je smeti upotrebljevati.

(**Jahalnico**) je prepustilo jahaško društvo ljubljansko za stanovanja za silo in so začeli že včeraj seliti se vanjo stanovniki Planinšekove hiše v Krakovem in oni iz Stubenbergovih hiš v Gradišči.

(**Stanovanje na ponudbo.**) Gospod Janez Saje, nadučitelj in hišni gospodar v Št. Jerneju na

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh **v kurznem listu** zaznamovanih **menic in vrednostij**

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien, I. Bezirk, **Stefansplatz** Nr. 11, Parterre.

Dolenjskem, je pisal gospodu županu ljubljanskemu, da je pripravljen prepustiti 4 sobe v svoji novi hiši v Št. Jerneju brezplačno v porabo kaki ljubljanski obitelji, katera nima stanovanja vsled potresa.

(**Raz streho padel**) je danes dopoludne na sv. Petra cesti št. 48, 64 let stari delavec Andrej Svetek po domače Mrak iz Vodmata ter se ubil.

(**Predništvo Uršulinskega samostana v Ljubljani**) naznanja, da naj se gojenke, ki so odšle domu na počitnice, ne vračajo, dokler se ne popravijo prostori, katere je potres poškodoval, kar se bode ravno po tej poti zopet naznanilo.

(**Potovanje v Loreto.**) Poroča se nam iz Trsata. Slovenci s Kranjskega in Štajerskega pridružijo naj se romarjem, ki gredo 25. maja iz Gorice v Loreto in Rim, ali pa bi si osnovali sami svoj vlak. Za 7. maja romanje iz Trsata v Loreto se je oglasilo do „2000“ — tako da je odbor v zadregi radi parobroda. Ako želi kdo raje voziti se po kopnem iz Gorice — vrne se mu svota nazaj, ako jo je že vplačal za Trsat-Loreto.

(**Iz Črnomlja.**) Naš voditelj okrajnega glavarstva, g. Josip Rihar, je šel radi bolehnosti za šest tednov na odpust, da se pozdravi.

(**Iz celovške škofije.**) Mil. gosp. knezoškof so podelili župnijo Kolbnic č. g Jožefu Pajdaru in župnijo Micheldorf č. g. Jan. Heiseru, župniku v Lipi. — Župnijo Št. Danijel bode začasno oskrbovala č. duhovščina pri Dev. Mariji na Jezeru.

(**Iz Maribora.**) Letošnje postne pridige v tukajšnji stolnici je imel preč. stolni kanonik dr. J. Pajek. Obravnaval je v njih Kristusovo trpljenje. Dobroznanemu govorniku sledilo je z velikim zanimanjem vedno v mnogem številu zbrano verno ljudstvo. Posebno k sklepnemu govoru na veliki petek se je zbralo izvanredno veliko ljudstva. Gotovo marsikako zrnje je padlo na dobro zemljo in pognalo kali dobrih sklepov. Ljubi Bog naj mu da krepko rasti! — Vnetemu govorniku pa izrekamo prisrčni: Bog plati!

(**Iz lavantinske škofije.**) V predmestni farni cerkvi sv. Magdalene v Mariboru se je pričel sv. misijon. Vodijo ga čč. oo. lazaristi: Fr. Javšovec, Jan Macur, Al. Pogorelec in Fr. Kitak.

(**Pouk na tukajšnjih c. kr. obrtnih strokovnih šolah**) je ustavljen za nedoločen čas. Pričetek se oznani po časopisih.

(**Po celjskem c. kr. okrožnem sodišču**) se stranke ob nedeljah in praznikih kličejo k sodišču, razpisujejo dražbe itd. Novi c. kr. predsednik okrožnega sodišča R. pl. Ullepitsch bi se vernemu slovenskemu prebivalstvu prikupil, ko bi po svojem okrožju to skrunjenje gospodovih dni prepovedal.

(**Nesreči pri streljanju.**) V Lescah se je na velikonočno nedeljo pri streljanju po obrazu prav nevarno obžgal domač mladenič. — Tudi z Breznice se poroča o jednaki nesreči. — Da bi se vendar jedenkrat strogo prepovedalo tako nepotrebno streljanje, pri katerem se toliko nesreč prigodi.

(**Ustrelil**) se je danes opoludne komi pri gosp. Perdanu, Pavel Cvirn, 27 let star doma iz Radovljice. Vzrok je neki — srčni potres.

Društva.

(„Dolenjsko pevsko društvo“) priredi v soboto dné 20. aprila t. l. ob 8. uri zvečer v čitalniških prostorih v Novemmestu koncert na korist pogorelcem v Toplicah. Da se zamore nesrečnikom njih beda kolikor največ olajšati, vabi odbor na najobilnejšo vdeležbo.

Telegrami.

Dunaj, 17. aprila. Cesar obiskal je danes umetniško razstavo ter je o vseh napravah izrekel pohvalo.

Dunaj, 17. aprila. Grof Herbert Bismarck s soprogo dospel je danes na Dunaj.

Dunaj, 17. aprila. Kamnoseki iz Purkersdorfa, Gablitz-a in Pressbaum-a jeli so štrajkati in zahtevajo povišanje plače za trideset odstotkov.

Dunaj, 17. aprila. Okoli 350 delavcev manjših opekarn ustavilo je danes delo.

Dunaj, 18. aprila. Danes dopoludne vršilo se je pod predsedstvom cesarjevim skupno ministersko posvetovanje glede konečne določitve predlog za delegacije.

Praga, 17. aprila. Mestni svet sklenil je prebivalcem ljubljanskega mesta glede na nesrečo, ki jo je provzročil potres, darovati 1000 gld.

Brno, 18. aprila. Včeraj zvečer bila je pred baron Pražakovo hišo eksplozija, ki je razbila več oken. Zločinec neznan.

Zagreb, 17. aprila. Nadvojvoda Leopold Salvator s soprogo in nadvojvodine Immaculata in Karolina dospeli so danes v Zagreb.

Zader, 17. aprila. Nadvojvoda Ladislav, ki je nastopil daljno potovanje, dospel je danes sem in se nastanil v namestnikovi palači.

Budimpešta, 17. aprila. Kakor se poroča, podal se je danes trgovinski minister Daniel na Dunaj, da se vdeleži pogajanja glede podržavljenja južne železnice.

Budimpešta. 17. aprila. Nuncij Agliardi dospel je sem iz Ostrogona in ostane tukaj 3 dni.

Rim, 17. aprila. Več listov poroča, da je neresnična vest o zaroki neapoljskega princa z belgijsko princezinjo Klementino.

Simonoseki, 17. aprila. (Uradno poročilo.) Danes podpisala se je mirovna pogodba. Li-Hung-Tschang vrnil se je v Kitaj nazaj.

Umrli so:

14. aprila. Marija Mahkota, delavčeva vdova, 69 let, Gradaške ulice 22, naduha.

16. aprila. Jožef Apfel, delavčev sin, 27 dni, sv. Petra cesta 56, božjast. — Franc Furlan, delavec, 63 let, Karlovska cesta 7, marasmus. — Franc Kovačič, paznik, 46 let, Hrenove ulice 11, otrpnenje čreves. — Marija Stibil, kleparjeva hči, 9 mesecev, Emonska cesta 8, božjast. — Matilda Sterle, čevljarjeva hči, 1 mesec, Opekarska cesta 48, kronični črevesni katar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
17	7. u. zjut.	736·4	−1·0	sl. vzh.	jasno	0·00
	2. u. pop.	734·1	14·4	„	„	
	9. u. zveč.	734·1	7·0	„	„	

Srednja temperatura 10·5°. za 1·5° pod normalom.

Poslano.

V torek pokazala je Ljubljana z okolico svoje krščansko mišljenje in zaupanje v Mater Božjo. Ne po duhovnikih, ampak samo znano, prosilo je ljudstvo, naj bi šla procesija na Dobrovo, da naj bi dobrotljivi Bog milostno odvrnil kazen, s katero nas je preteklo nedeljo v noči tako bridko obiskal. To množico ljudi, — gotovo do 5000 — bogatih in revnih, priprostih in olikanih, videli ste, gospod ljubljanski divizijonar, stoječ pred vratmi iz vrta vojaške bolnišnice z nekaterimi gg. oficirji. In to Vam je bil povod nam reči: „Sollen sie lieber zu Hause bleiben und arbeiten, wäre gescheidter gewesen“. S temi besedami žalili ste naš verski čut javno: Ne kakor postopači smo tratili čas, ampak, ker smo vedeli, da naša pomoč je le v imenu Gospodovem, žrtvali smo dopoldan, da smo šli spokornega duha in v skupni molitvi na božjo pot k Priprošnjici svojej. In tam smo slovesno protestirali zoper ta Vaš izrek, dobro vedoč, da v teh Vaših besedah ni tistega duha, katerega želi Vaš vrhovni vojni poveljnik, naš milostni vladar imeti v svojih vojakih in ako Bog ne pomaga v tej našej stiski — ni Vaš komando — ni vsi bajoneti ne bodo mogli rešiti nas pogina.

V imenu in po naročilu vdeležencev procesije na Dobrove

Mihael Bulovec,
kapelan pri sv. Petru.

Ljubljana, 17. aprila 1895.

245 1—1

Anton Dorrer, kantiner, naznanja v svojem in v imenu svojih otrok **Antona** in **Helene** žalostno vest, da je njegova goreče ljubljena soproga, gospa

Ana Dorrer

v četrtek, 18. t. m., ob 6. uri zjutraj, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, v 56. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Truplo drage rajnce bode v petek, dné 19. t. m., zvečer ob 6. uri v kapeli pri sv. Krištofu slovesno blagoslovljeno in nato na pokopališču pokopano.

Ranjca bodi priporočena v blag spomin!

V Ljubljani, dné 18. aprila 1895.

Primarij
dr. V. Gregorič
ordinira za nekaj časa sedaj
v hotelu ‚pri Maliču‘ št. 35, II. nadstr.
vsaki dan izvzemši nedelje in praznike od
3—4 ure popoldne. 242 3—2

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.
Lekarna Trnkóczy, Dunaj, VIII.
Sirup iz **planinskih zelišč**
tudi
prsni, plučni in kašljev sok
imenovan, prirejen iz
planinskih zelišč in lahko razstopljivega vapnenega železa.
Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.
Dobiva se pri 565 25
Ubaldu pl. Trnkóczy-ju,
lekarnarju v Ljubljani.
Pošilja se z obratno pošto.
Lekarna Trnkóczy, Dunaj, III.
Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Dunajska borza.

Dné 18. aprila.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	70 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „	70 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „	75 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „	40 „
Ogerska zlata renta 4%	123 „	40 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „	45 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1091 „	— „
Kreditne delnice, 160 gld.	389 „	50 „
London vista	122 „	55 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „	82½ „
20 mark	11 „	96 „
20 frankov (napoleondor)	9 „	72 „
Italijanski bankovci	46 „	— „
C. kr. cekini	5 „	74 „

Dné 17. aprila.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	152 gld.	25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	164 „	25 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197 „	50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „	60 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	151 „	30 „
Dunavske vravnavne srečke 5%	132 „	— „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 „	75 „
Posojilo goriškega mesta	111 „	25 „
4% kranjsko deželno posojilo	99 „	25 „
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99 „	90 „
Prijoritetne obveznice državne železnice	223 „	50 „
„ „ južne železnice 3%	176 „	20 „
„ „ južne železnice 5%	133 „	— „
„ „ dolenjskih železnic 4%	98 „	50 „
Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld.	— kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	150 „	— „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „	40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „	50 „
Salmove srečke, 40 gld.	71 „	50 „
St. Genóis srečke, 40 gld.	73 „	— „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	— „	— „
Ljubljanske srečke	24 „	— „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	170 „	20 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3670 „	— „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	582 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	111 „	75 „
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	82 „	— „
Montanska družba avstr. plan.	82 „	60 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	175 „	— „
Papirnih rubljev 100	130 „	62 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd.
Zavarovanje za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh,** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni sveti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnic.

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Andrej Kalan.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.